

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 20

Presidència de la Sra. Maite Torrent i Pallicer

Sessió celebrada dia 18 d'abril de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 2700/24**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a impuls de campanyes per a la prevenció d'agressions sexuals basades en el consentiment. [242](#)
 - 2) **RGE núm. 3039/24**, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a posar en valor figura del pare. [247](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions?

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, Àlex Pitaluga substitueix Omar Lamin.

EL SR. BONA I CASAS:

Sí, Sra. Presidenta, Carles Bona substitueix Ares Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdó, beníssim. Ja està idò.

Bé idò, l'ordre del dia d'avui consisteix...

EL SR. BONA I CASAS:

Disculpi Sra. Presidenta, no, substitueix Pilar Costa.

LA SRA. PRESIDENTA:

I què havies dit abans?

EL SR. BONA I CASAS:

Ares Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ah..., ah, ens volia enganar abans de començar, està bé, està bé...

(Algunes rialles)

Està bé, està bé. No ha passat, eh? No ha passat. D'acord.

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 2700 i 3039/24.

S'ha de dir, però, que MÉS per Mallorca ha entrat com una espècie de..., és a dir, no és una autoesmena, però, bé, ha adequat un poquet més, és una correcció, va bé així?, una correcció. Per tant, el que debatrem serà la RGE núm. 5644/24, el mateix, em corregirà Sra. Carrió, és el mateix, el que passa és que vostè ho ha desglossat amb altres punts i, per tant, debatrem la 5644/24. Entesos?

1) Proposició no de llei RGE núm. 2700/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a impuls de campanyes per a la prevenció d'agressions sexuals basades en el consentiment.

LLavors, aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a l'impuls de campanyes per a la prevenció d'agressions sexuals basades en el consentiment. Per a la seva defensa, per part del Grup

Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Carrió, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, presidenta. Sí, efectivament és un document de correcció, bàsicament, perquè en el moment de veure la PNL em vaig adonar que s'havien ajuntat dos punts en el mateix punt, que eren instàncies diferents i un tema bàsicament d'estil, que per ics motius, que ara desconec, no s'havien introduït correctament i trobava que era una manera correcta de presentar les coses bé.

En qualsevol cas, aquesta PNL surt motivada, jo crec que... i, a més, les darreres notícies d'aquesta setmana segueixen posant de rellevància que les agressions sexuals són una de les prioritats o dels elements que la política, tant des del Parlament, com des dels diferents governs i diferents administracions, perquè es tracta d'una política transversal la que hem de menester, ha de ser dels primers punts i ha d'estar a l'ordre del dia. L'agressió sexual és una forma de violència masclista, és una d'elles, no és l'única, que vulnera clarament i molt directament el dret fonamental a la llibertat, a la integritat física i moral, a la igualtat i a la dignitat de la persona.

I les dades ens demostren que les agressions sexuals van en augment any rera any i no només, tot i que sí que és veritat que les darreres notícies les emmarca dins l'àmbit del turisme, no només és dintre de les activitats turístiques, i això cal tenir-ho clar, perquè hem de tenir en compte que l'agressió sexual és una expressió de violència masclista i és una conseqüència directa d'una estructura, d'un problema estructural, d'un problema de fons, que és el patriarcat, que és el sistema que tenim actualment..., no te diré que imposat, però sí practicat.

En aquest sentit, i tenint en compte aquesta visió ampla, la PNL, la proposició no de llei planteja set mesures vinculades a abordar el que creiem que són els elements més importants.

Per una banda, campanyes de conscienciació en tres direccions: primera, dirigida cap als homes, clarament, que són els que cometen les agressions sexuals, per una banda, i segona, dirigida cap al pacte de silenci entre homes i el pacte de silenci de la societat envers les agressions sexuals. Està demostradíssim que és, efectivament, aquest pacte de silenci el que de qualque manera manté i permet... i lleva importància a aquestes agressions.

Per l'altra banda, campanyes que estiguin centrades en el consentiment, i això està claríssim perquè està demostrat que on hi ha l'element veritable és que les persones entenguem que un sí és sí, i un no és no, i que es respecti. Per tant, les campanyes que es desenvolupin des de les administracions públiques s'han de centrar en el consentiment.

I, per una altra banda, un altre punt que proposa incorporar a aquestes campanyes i dirigir aquestes campanyes cap als espais d'oci i cap als sectors hotelers, perquè un tant per cent molt elevat d'aquestes agressions sexuals es produeixen en aquests contextos. I en aquest sentit, es considera que s'han de dirigir campanyes cap a aquest sector, però a la vegada també s'hi han d'incorporar, és a dir, aquest sector no ha de ser un

receptor únicament d'aquestes campanyes, sinó que ha de ser un agent primer, un agent actiu en les polítiques de prevenció, i per això hi van els punts vinculats al fet que s'impulsi a través dels ajuntaments les partides econòmiques corresponents per poder... que, des dels ajuntaments, des del barri a barri, bar a bar, espai d'oci a espai d'oci... cadascun s'involucri per fer feina preventiva i des d'una perspectiva comunitària.

En aquest sentit presentam aquesta PNL. Jo crec que intenta abraçar totes i cada una de les puntes, dels caires que cal abordar per poder fer campanyes eficients, perquè sobretot el que és més important, especialment en polítiques per a l'erradicació de la violència masclista, és fer polítiques efectives i no fer polítiques de *pinkwashing*.

I res més, esperam el suport dels grups i les seves intervencions.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cano, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, presidenta. La setmana passada vàrem conèixer que quatre joves italians havien agredit sexualment una també turista brasilera, a un apartament de Platja de Palma, i aquest dimarts també un altre jove italià va agredir una dona de 38 anys a Palmanova.

Moviments com el Me Too d'àmbit internacional han ajudat molt a visibilitzar el problema de les agressions sexuals i fa que cada vegada més dones davant una situació així no callin i denunciïn.

L'any passat vàrem viure un estiu especialment negre a les nostres illes amb violacions grupals a joves turistes, uns fets que ens generen una profunda commoció com a societat, però també una preocupació internacional sobre la seguretat de les dones a determinades zones turístiques de les Illes Balears.

Això no només va de turistes, perquè desgraciadament també veiem que es produeixen aquestes situacions cap a ciutadanes de les nostres illes. La influència de la pornografia, els excessos d'alcohol, de drogues, la sensació que tot val quan estàs de vacances, tot això podria explicar aquests comportaments. I aquí és molt important que el Govern de les Illes Balears treballi colze a colze amb la patronal hotelera i de l'oci en la prevenció d'aquestes agressions o delictes, com la submissió química o agressions sexuals als seus establiments, però també de la mà dels ajuntaments, consells, de totes les institucions a través de les diferents meses municipals contra les violències masclistes que hi ha, els diferents organismes de coordinació, per tal de actuar tots a una en contra de la violència masclista i sexual com una forma de violència masclista.

I és important també que les dones quan vinguin aquí coneguïn en els seus idiomes quins drets tenen, com poden actuar si es troben en una situació d'aquests tipus, però també un missatge internacional cap als que vénen aquí i pensen que tot val o possibles agressors, que aquí hi ha conseqüències penals i que no hi ha, ni molt manco, impunitat.

El Conveni d'Istanbul estableix que el consentiment ha de prestar-se voluntàriament com a manifestació de lliure arbitri de la persona, considerat el context de les condicions circumdants, i que els països han d'adoptar mesures per adaptar el dret intern a aquesta concepció. I això és el que va fer Espanya amb la Llei de llibertat sexual, es va adaptar a aquesta consideració del Conveni d'Istanbul, que ha implicat *de facto* un canvi de paradigma en passar d'una concepció negativa d'aquest on es podia provar el delictes si la víctima no havia expressat amb claredat o s'havia resistit activament, que era el lema "no és no", a una consideració positiva basada en la idea que només "sí es sí".

Els avantatges d'aquesta nova consideració afirmativa ens permet resoldre situacions com les de la submissió química, la inconsciència, dones que estan paralizades, voluntat anul·lada, que no poden dir res o que fins i tot dir-ho pot ser contraproduent perquè està posa la seva vida en risc. Malgrat aquest conveni d'Istanbul, encara hi ha molts de països a l'entorn europeu que no l'han ratificat. I hem de lamentar, fa relativament poc, que es rebutjà a nivell europeu una proposta socialista europea d'incloure a la nova directiva sobre la violència cap a les dones, el delictes de sexe sense consentiment com a violació, el que denota que encara hi ha molt a fer.

Compartim aquesta iniciativa que vol impulsar mesures i campanyes en el sector hotelier i de l'oci nocturn. A més, els diferents pobles on a les festes populars i patronals hi ha una bona oportunitat amb campanyes com les de "No i punt", del Consell de Mallorca, per fer molta pedagogia i també tenir un punt de referència en el cas que les dones tinguin algun tipus de problema. I desgraciadament, i aquesta setmana el meu grup ho va manifestar en el plenari amb la pregunta que vàrem poder fer al Sr. Bauzá, conseller de Turisme, la temporada d'estiu ja és aquí i el Govern es presenta sense els deures fets.

De la mateixa manera que hem fet moltes campanyes de prevenció del *balconing*, un problema del nostre turisme d'excessos, idò hem de fer ara molta feina front a les agressions sexuals en manada i prevenir-les perquè quedi ben clar que no tot val de vacances, ni de festa i que les dones a les nostres illes estiguin segures, protegides, tant les d'aquí, com les que vénen a visitar-nos.

I per tals raons, amb les correccions que ha fet la Sra. Carrió, donarem suport a aquesta iniciativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Buades, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Moltes gràcies, presidenta. Ustedes saben que nosotros no somos políticamente correctos y esta PNL rezuma un olor a odio contra los hombres que..., en fin, se puede pesar y tendría..., ¿eh?, un peso enorme contra la criminalización de los hombres.

Se trata aquí de deconstruir -deconstruir- los mantras de los pseudoprogresistas. Se trata de desmontar las mentiras, no votamos la exposición de motivos, ya lo sé, pero la exposición de motivos da causa para el *petitum* y claro, la exposición de motivos es que no hay por dónde cogerla. No me extraña que el movimiento feminista esté dividido y más que se dividirá, ustedes se han quedado en el siglo XIX con Simone de Beauvoir y demás, en una lucha entre hombres y mujeres que ya no tiene sentido aquí.

En su exposición de motivos, ya en la primera frase, aunque la Sra. Carrió ha querido suavizarlo, "la agresión sexual es una forma de violencia *masclista*", ¿qué pasa, que la agresión sexual de una mujer contra otra mujer no es agresión sexual? ¿Siempre debe ser el hombre? Bueno.

Tercer párrafo, gracias a las movilizaciones, mayor visibilidad, etc., pero, como le señalé a la consellera, veinte años de la mal llamada Ley de violencia de género; el 2013, 54 víctimas; el 2023, 58 víctimas. Cualquier empresa que saca una estrategia para cuidar una enfermedad, para etc., y los resultados son estos, o dimiten los directivos o la empresa se va a pique. O sea, miles de millones con campañas, no sé qué, no sé cuántos, y ¿estos son los resultados? Estamos hablando de dinero público -de dinero público, y 54 víctimas el 2013, el 2023, 58 víctimas. Vaya usted a cualquier país, le muestre esto y les dirán: pero ustedes ¿a qué dedican el dinero? No es que hayamos rebajado las víctimas, es que las hemos aumentado.

Y seguimos aquí aún con un problema estructural del siglo XIX. Ustedes saben que en Televisión Española, a las cinco y media de la tarde, todos los días dan una serie que se llama *La promesa*, efectivamente, ahí podía haber estructura, problema estructural con violencia machista, con..., etc., pero ¿la subordinación de las *dones* respecto a los hombres en pleno siglo XXI? ¿En serio? Y, ¿cuántas mujeres hay aquí? ¿Todas están subordinadas a los hombres? ¿En serio? Ustedes están anclados en el siglo XIX aún.

Nominación radical, el orden patriarcal..., pero si eso es del siglo XIX.

Y el *petitum*, ya para rematar, campañas dirigidas directamente... hombres para destapar el silencio de los hombres... Los hombres somos los malos de la película, sea cual sea, ser hombre es ser un presunto violador. Eso es lo..., sí, eso es lo que están demostrando continuamente, y esto demuestra todo lo contrario. ¿Qué han hecho ustedes? Están matando mujeres y ¿ustedes se dedican a hacer campañas? O vamos a dedicar de verdad a erradicar esa lacra, y este grupo parlamentario lo ha demostrado y lo sigue demostrando, nuestra total y absoluta condena a cualquier tipo de violencia contra las mujeres, por supuesto, y contra los niños.

Lo de Sineu ¿ustedes han presentado algo? ¿Han dicho algo? Ha sido una mujer que ha matado a su tía. En eso no hay que decir nada tampoco, ¿no?, porque como no saben (...), bueno, ya hablaremos.

Sí, sí, ríanse, ríanse, pero cualquier empresa con estos resultados hubiera quebrado o habrían dimitido todos. Pero ustedes siguen, siguen con la ideología..., yo no sé, a lo mejor algún grupo parlamentario de este hemiciclo, de esta cámara, les va a comprar el relato. Desde luego, desde este grupo parlamentario, no lo vamos a comprar porque no están demostrando que quieren luchar verdaderamente contra la violencia contra las mujeres. No, no es verdad, por mucho que lo vistan de patriarcal de... no, no, no, en absoluto.

Por tanto, vamos a votar en contra.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sr. Buades, trob que vostè i jo vivim a un món diferent, perquè jo almanco en els homes que viuen devora jo, per entendre'ns, no n'hi ha cap que se senti el que vostè acaba de dir, ni que estigui dimonitzat ni..., almanco els qui són a prop meu. No sé dels diputats del Parlament, també m'agradaria demanar-los un per un a veure si se senten així com vostè diu, perquè crec que un 90% li dirien que no.

Però, bé, deixant a part aquest discurs a què ja ens té acostumats VOX, vull dir que, des de MÉS per Menorca sí que ens reafirmam amb el compromís de seguir vivint amb igualtat a tots els àmbits de la nostra vida i sense cap tipus de discriminació, ni agressió, ni violència cap a les dones i sempre lluitant per fer possible una equitat real entre els homes i les dones. I per açò és imprescindible que tota la societat, que homes i dones, anem de la mà per combatre-ho, homes i dones hem de ser companys de camí i hem de ser aliats per poder deconstruir els nostres aprenentatges imposats pel patriarcat. Hem d'educar els nostres infants i els nostres joves d'avui perquè vegin com iguals els homes i les dones, amb els mateixos drets i les mateixes llibertats, per preparar-los per a la societat de demà.

No deixa de ser preocupant que, segons dades de l'enquesta del CIS sobre percepció de la igualtat que es va presentar el passat mes de gener, encara un 44% dels homes pensin que les polítiques d'igualtat han anat massa enfora i que se'ls discrimina a ells, i que la postura sigui compartida també per un terç de les dones, un 32,5%. I més preocupant encara és que a aquesta part hi hagi homes i dones. Què els passa a aquesta gent? Que senzillament, com que ells perden estatus, llavors sembla que els discriminen. No, perdonin, l'únic que fem és poder igualar, tenir els mateixos drets i les mateixes llibertats els homes que les dones.

De la mateixa enquesta també es desprèn que 6 de cada 10 dones, un 60%, senten por quan tornen a ca seva totes soles i, a més, un 13,8% diu haver presenciat com un home assetja sexualment una dona. Sense cap dubte, ens queda encara molta feina per fer.

I quan parlem de violència sexual contra les dones parlem de qualsevol acte de naturalesa sexual que no sigui consentit. Consentit, entès com a expressió d'acord o de desig, un acte no consentit que es du a terme mitjançant violència, intimidació, manipulació, xantatge, amenaça, independentment que la persona agressora pugui tenir amb la dona o amb la menor, en el seu cas, una relació conjugal de parella efectiva de parentiu, que açò no li dona cap poder sobre la dona.

Unes violències que van contra la nostra llibertat sexual, una violència que pretén utilitzar i dominar el cos de les dones i doblegar-lo a la seva voluntat, en un context social que moltes vegades subordina els desitjos femenins als masculins i consent el tracte desigual i degradant.

La PNL que avui presenta MÉS per Mallorca proposa tota una sèrie d'accions i de campanyes destinades a combatre aquesta violència sexual des de diferents àmbits, educatius, d'oci i lleure, amb formació als professionals i a les policies locals, entre moltes altres, implicant, evidentment, totes les administracions per treballar-hi de manera conjunta.

A Menorca ja fa anys que el Consell Insular i els vuit ajuntaments de l'illa van engegar els punts d'informació, prevenció i intervenció de les festes patronals de Menorca, que els diem els Punts Liles, per prevenir precisament aquestes agressions sexuals en aprofitar la festa i la bulla, unes campanyes que, la veritat, van tenir molt bona acollida.

Sr. Buades, no es tracta d'anar en contra els homes, es tracta que homes i dones caminem junts i que el que és habitual i no és una anècdota, com vostè vol fer creure, es combati.

Per tant, MÉS per Menorca farà un vot favorable a aquesta proposta perquè la prevenció, la sensibilització, la visibilització sobre la violència sexual contra les dones és indispensable per combatre-la, en treballar conjuntament tota la societat, homes i dones, perquè la promoció de la igualtat no és la promoció de la guerra contra els homes, com alguns ens volen fer creure -vostè mateix, Sr. Buades-, sinó una feina conjunta per aconseguir una societat justa i igualitària on tothom, homes i dones, puguem gaudir dels mateixos drets i de les mateixes llibertats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Álvarez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Moltes gràcies, presidenta, diputades, diputats, bona tarda a tots. Ens trobam en el debat d'una proposició no de llei que

podríem dir que està bé a l'ordre del dia, tenint en compte l'inici de la temporada turística i les estadístiques relacionades amb els delictes sexuals, que ha presentat la Sra. Carrió.

De fet, la relació entre el binomi d'agressió sexual i turisme és una qüestió sobre la qual ja s'ha posat l'accent en anys anteriors. Un exemple d'aquesta qüestió d'actualitat és la jornada organitzada per la Guàrdia Civil anomenada *La respuesta frente a los delitos contra la libertad e indemnidad sexuales* que es va dur ara farà més o manco dos anys a la Universitat de les Illes Balears. En aquestes jornades, que, per cert, es varen dur a terme coincidint amb la prèvia entrada en vigor de la Llei Orgànica de garantia integral de la llibertat sexual, coneguda com la Llei del "sí és sí", es va posar l'accent en què els delictes relacionats amb la llibertat sexual estan vinculats amb el turisme, però amb el turisme d'excessos, ja que aquest fenomen, els excessos d'alcohol i drogues, creen condicions de possibilitat perquè es puguin dur a terme aquest tipus d'agressions sexuals.

Durant les jornades, la Guàrdia Civil i també magistrats participants, personal docent, investigadors i representants de l'Institut Europeu d'Estudis de prevenció, varen posar el focus que aquesta és una qüestió preocupant i que les administracions públiques, a més de les empreses relacionades amb el sector turístic, juguen un paper clau.

El toc d'atenció d'aquestes jornades, com deia abans, prèvies a l'aprovació de la Llei Orgànica del "sí és sí", i valgui recordar les terribles conseqüències jurídicopenals que se n'han derivat, es veu reforçat per les estadístiques oficials i per informes d'organismes i entitats, tant de caràcter nacional com internacional.

Sense anar més enfora, els meus portaveus precedents n'han parlat: 12 de juliol de 2023, cinc turistes alemanys agredeixen sexualment una jove alemanya de 20 anys a un hotel de Platja de Palma; 14 d'agost de 2023, sis joves de diferents nacionalitats violen una al·lota a Magaluf; 7 d'abril de 2024, quatre joves italians agredeixen sexualment una jove de la Platja de Palma. Són tres exemples d'actualitat, però no són una qüestió estructural, són un problema residual.

I, malgrat que des de les administracions, especialment el Govern de les Illes Balears i aquest Parlament, haurien de tenir una actitud responsable envers el sector turístic i hotelier i no generar una situació d'inseguretat que pugui afectar la principal font econòmica d'aquesta comunitat autònoma, els experts sí que relacionen els casos de delictes sexuals amb la sensació de poder fer el que es vulgui en aquestes zones turístiques madures.

Sí que vull expressar també que no compartim part de l'exposició de motius en considerar, com deia abans, aquests delictes sexuals en un problema estructural del nostre sector turístic, és un problema residual i, malgrat tot, l'hem d'abordar.

Això sí, la proposició no de llei presentada per la Sra. Carrió posa encertadament l'accent en les iniciatives de prevenció, conscienciació, col·laboració amb el teixit empresarial de l'oci nocturn i del sector hotelier, el foment de les festes sanes, la generació dels recursos formatius. Aquestes

línies, de fet, van en l'acció política de treball de les conselleries de Turisme, Cultura i Esports, i de Famílies i Afers Socials, és una acció que s'ha de fer de forma transversal.

I, per una banda, podríem dir que, en dues paraules, des de la Conselleria de Turisme es fomenta el turisme de qualitat lligat al trinomi o al binomi cultura, esport i també gastronomia, defugint del model d'excessos que augmenta la possibilitat, com dèiem abans, d'aquests delictes sexuals. I, per altra banda, des de la Conselleria de Família i Serveis Socials, a través de l'Institut Balear de la Dona, es desenvolupen una sèrie d'iniciatives relacionades amb oci nocturn i turisme, amb especial vocació en la prevenció, però també s'articula una ruta d'actuació destinada als professionals d'aquests sectors quan es detectin possibles casos de delictes contra la integritat sexual.

Així mateix, la Sra. Carrió feia referència a iniciatives desenvolupades pels consells insulars. Jo, per exemple, tenc constància del cas de Mallorca on des de fa anys es du a terme -com deia la Sra. Camps- la campanya "No i punt", a través dels punts d'informació a les festes patronals, una iniciativa que cal dir que l'actual equip de govern insular continua impulsant i que aquest portaveu vaig poder desplegar la legislatura anterior, com a regidor de Cultura i Festes, amb un elevat grau de satisfacció entre els joves del nostre poble.

Sense ganes d'entrar en polèmica ni de crispar més el debat, podria dir que, respecte de la intervenció del grup proponent, i ja dic que sense ganes de generar polèmica, si hagués de fer qualche crítica al discurs de la portaveu de MÉS, li diria que em sap greu..., amb les seves paraules, supòs que no ho ha fet d'una forma intencionada, sí que ha generalitzat vostè respecte dels homes, en qualificar-nos com a agressors o membres d'un suposat pacte de silenci. Aquests agressors són agressors perquè són uns delinqüents, ni més ni pus -ni més ni pus.

I abans de concloure la meva intervenció, sí que vull donar les gràcies pel to propositiu, no em fic en l'exposició de motius, l'important, el que votam aquí és la part dispositiva de la proposició no de llei, i la votarem a favor.

I també voldria aprofitar el moment per fer una reflexió al voltant de la nostra feina com a membres d'aquest parlament i és que, si bé les comissions parlamentàries no tenen la projecció que pot tenir el ple dels dimarts, els resultats són fructífers i van més enllà del debat amb l'aprovació d'iniciatives com aquesta. I val molt més fer iniciatives com aquesta en lloc de preguntes irresponsables i alarmistes, com la que va fer el Grup Socialista al conseller de Turisme en el plenari del passat dimarts.

I, com és evident, reiter el nostre vot a favor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Álvarez. Té la paraula, per contradiccions, el grup proponent, per un temps màxim de cinc minuts. Sra. Carrió?

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, vull agrair el suport manifestat per tots els grups polítics, a excepció del Sr. Buades, que, òbviament, no tenia cap expectativa en relació amb el seu suport.

Vull puntualitzar, Sr. Álvarez, que, no sé si no m'he explicat, bé, efectivament, jo no he dit que les agressions sexuals siguin un problema estructural del turisme, sinó de la societat patriarcal i que hi ha àmbits en els que es produeixen, entre els quals, no?, en activitats turístiques, i entre aquests en espais d'oci no turístics, no?, com, per exemple, festes populars, veng a dir que en aquest sentit...

I, efectivament, quan parlava d'homes no parlava mai de generalitzacions, però sí ho faig amb el tema del pacte de silenci, i aquí sí que em reafirm, jo crec que el pacte de silenci -i això sí que li ho confirm- és a dir, el practica la societat, en general, no només homes, sinó dones, i que el pacte de silenci al final és com l'expressió de la pràctica del masclisme, de la mateixa manera que no hi ha només homes masclistes, sinó que també hi ha dones masclistes en aquest sentit. I, per tant, aquests són els elements i no tant la dicotomia del gènere de qui la practica.

Només un detall, abans d'entrar en alguna concreció, que, efectivament, la PNL es concentra en campanyes de prevenció específicament en agressions, però que les campanyes de prevenció no són l'única política que s'ha de desenvolupar per erradicar les agressions sexuals, aquí les polítiques educatives afectivosexuals i en igualtat a les escoles, a les famílies i a la societat en general són absolutament fonamentals, però, òbviament, dins una PNL havíem de centrar-nos en aquest sentit.

Al Sr. Buades jo li diria que MÉS per Mallorca i aquesta PNL no té cap tipus d'odi cap a res ni cap a ningú, ni practica polítiques d'odi, que crec que vostè no pot dir el mateix. El seu grup parlamentari practica polítiques d'odi continuades cap a la llengua, cap a les persones, cap als pobres, cap a la democràcia, cap a qualsevol cosa que es bategui, diria jo, i aquesta és la gran diferència entre MÉS per Mallorca i el seu grup parlamentari.

I no som aquí a una aula, i jo no..., per tant, la meua responsabilitat no és ensenyar-lo ni educar-lo, però sí contestar-li, i li... però li puc facilitar la vida i en qualsevol cas per acabar de facilitar-li la vomitada de mantres racistes, masclistes, negacionistes, feixistes, als quals ens té acostumats, el pròxim pic a la PNL que presenti posaré per qualche banda "Agenda 2030" i així podrà acabar vostè de fer aquest mantra...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., per tant, cap problema, li podem facilitar la vida en aquest sentit, que no és facilitar la vida a les persones, per descomptat.

En qualsevol cas, em reiter en l'agraïment al suport a aquesta PNL. I estic contenta que s'avanci cap a una estructura de prevenció, on també incorporem no només totes les administracions, sinó també el teixit empresarial i la societat en

general, perquè crec que és la manera més efectiva de fer prevenció comunitària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió. Acabat el debat, passam a la votació de la proposta no de llei RGE núm... la 5644/24 és, eh?, ho confirm. D'acord.

Vots a favor?

Vots en contra?

12 vots a favor, 1 vot en contra. Queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 5644/24.

2) Proposició no de llei RGE núm. 3039/24, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a posar en valor figura del pare.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei, RGE núm. 3039/24, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a posar en valor la figura del pare. Per a la seva defensa, pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Buades, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Només recordaria, Sra. Carrió, que l'únic partit polític que es presenta a unes eleccions amb Bildu són vostès i que els únics que no condemnen ETA com una associació terrorista són vostès. Per tant, no em parli ni d'odi ni de racisme..., sinó d'assassinats, vostès són els únics que suporten un partit polític, que es presenta a les eleccions europees amb vostès, i que son hereders de los asesinos. Això que quedí escrit, perquè..., eh?, així veurà vostè de quina "calesa" vostè té..., però, en fi, estam ja acostumats que venguin aquí a vendre... eh!, i que qualche partit polític se lo compre.

Passem a la PNL, poner en valor la figura del padre. Queremos poner en valor la figura del padre y la festividad de San José, Día del padre, como que San José Obrero se conmemora como modelo de trabajadores y artesanos, puesto que, como carpintero, trabajó honestamente para asegurar el sustento de su familia.

Hay que reivindicar el valor insustituible de los padres, pues su figura, junto a la materna, es imprescindible para el desarrollo armónico de la personalidad y el carácter de los hijos, ayuda a percibir los límites de la legalidad y se caracteriza por la orientación, por la salida hacia un mundo más amplio y desafiante, por la invitación al esfuerzo y a la perseverancia.

Como dijo el escritor polaco Jan Dobraczynski en su libro *La sombra del padre*, define la figura del padre: "Auxilio al hijo, no se aparta de su lado cuando lo necesita y lo educa para que emprenda su propio proyecto de vida."

A partir de la década de 1960 a 1970, ciertas teorías han contribuido, en diferente medida, a la consolidación de una ideología radicalizada y extremista, la ideología de género, que, pretendidamente, busca deconstruir la paternidad y minusvalorar la aportación de los padres -algunos aquí ya nos meten dentro del saco de los violadores-, provocando una demonización de la paternidad y, con ello, de la familia, de trágicas consecuencias sociales, en especial para los menores. Y aunque ustedes lo nieguen, están en la lucha de sexos, del hombre contra la mujer, de la mujer contra el hombre, *i d'aquí no en sortim!* Y mientras, asesinan a mujeres, cada año más.

Sin embargo, nadie puede pensar que debilitar la figura paterna sea algo que favorezca a la sociedad, porque la ausencia del padre marca severamente la vida familiar, la educación de los hijos y su integración en la sociedad. Hay que oponerse a estas corrientes ideológicas y modas que persiguen la erosión de los lazos comunes, nacionales o familiares. No se deben alentar ideologías que anhelan en el ámbito de la familia enfrentar a mujeres con los hombres, en una disparatada guerra de sexos y que ha llegado a dinamitar la presunción de inocencia, considerando a los hombres potenciales criminales, por razón de ser varones. Y aunque ustedes lo nieguen, están aquí. Si otros partidos políticos no se lo dicen a la cara, no se preocupe, ya se lo decimos nosotros.

Y es que la familia no es un espacio de lucha, sino que es donde los padres buscan de modo natural apoyarse entre sí, procurar entre los dos el cuidado, educación y sostenimiento de los hijos, es fundamentalmente un espacio de amor y unión. Otra palabra que a ustedes les da miedo, la complementariedad en la pareja o en el matrimonio: ¡uf!, les da como un repelús, porque no aceptan que el padre pueda aportar algo que las mujeres, por su..., no puede aportar muchas veces...

(Se sent una veu de fons que diu: "Però què diu de les dones!")

..., no, lo que oyes, lo que es, somos iguales, pero distintos; somos iguales, pero distintos. Ustedes quieren hacer iguales en todo, y no... yo soy XX, usted es XY, o al revés, al revés, ¡pues ya está! Pues ustedes tienen una manera de ser, nosotros tenemos otra manera de ser y confluímos los dos en construir la familia.

En definitiva, se debe reconocer el insustituible valor de los padres para vida y bienestar de la familia y de la sociedad, puesto que los padres, al igual que las madres, son el fundamento para tener familias fuertes y sociedades robustas, que ofrezcan a nuestros hijos un futuro de ilusión y esperanza.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario VOX presenta la siguiente proposición no de ley: uno, "El Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno de las Islas Baleares a reconocer la importancia y el valor de la figura del padre en la sociedad actual y expresar su apoyo y reconocimiento a todos los padres el Día de San José."

"El Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno de las Islas Baleares a fomentar y promover el papel de los padres en la familia y en la sociedad, reconociendo su contribución y

apoyando su implicación en la educación y desarrollo de los hijos e hijas.”

“El Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno de las Islas Baleares a reconocer la aportación y riqueza de la experiencia y talento de los padres trabajadores para sus familias y el conjunto de la sociedad, y a tomar medidas para garantizar la igualdad de derechos y oportunidades para los padres en el ámbito laboral y en la conciliación de la vida familiar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja està Sr. Buades?

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Sí, acabo con esto. Y nada, esperando sus magníficas aportaciones, les doy las gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja està. Moltes gràcies, Sr. Buades. Torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Fernández, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, és molt difícil parlar després d'un espectacle de masclisme tan fort en aquesta comissió, una comissió parlamentària. Sr. Buades, vostè què es pensa que sap fer que jo no sé fer pel fet que jo som dona? De veritat, és que sembla mentida que a una comissió del Parlament es diguin aquestes coses, perquè, fora de la part biològica de l'al·letament o de partir un nadó, és que no hi ha diferència, és que..., jo, és que, de veritat, és no sé què es pensa! És que és molt fort!

Sr. Buades, com acostuma a passar-li a vostè i al seu partit, aquesta PNL torna ser un exercici de nostàlgia per un temps que va ser i ja no és, afortunadament per a tota la gent que s'estima viure en democràcia. Ens torna parlar vostè d'un temps totalment en blanc i negre, *San José Obrero*, mira que feia temps que no sentia jo parlar de *San José Obrero*! Una festivitat que es va inventar l'església catòlica als anys 50, així, relativament nova, per intentar dissimular l'l de maig. Què ho han fet en altres festivitats, i ho han aconseguit, com el Nadal, o Sant Joan, però amb aquesta no va passar!, i aquesta de *San José Obrero*, és que..., jo encara tinc 40 anys, però és que la gent més jove no sap ni de què li parlaran.

“*Valor insustituible de los padres*”, diu vostè, “*Hay que reivindicar el valor insustituible de los padres, pues su figura, junto a la materna, es imprescindible para el desarrollo armónico de la personalidad y carácter de los hijos*”. I es queda tan ample!

Miri, Sr. Buades, hi ha famílies sense pare, com la meva, i ja li puc assegurar que em resulta insultant que algú pensi i digui en seu parlamentària que al meu fill li falta una figura imprescindible per al desenvolupament harmònic de la seva personalitat. Aquesta orientació de la qual parla i que només la pot donar un pare, són les coses d'homes? Està vostè preocupat

perquè el meu fill no aprengui què és un fora de joc, aquesta és la seva preocupació? Perquè és que, si no, no m'ho imagin, no m'ho explic!

Què pensa vostè que els falta a les famílies monoparentals? A les vídues, o a les famílies de dues mares? O què els sobra a les famílies que tenen dos pares? Li ho torn dir: hi ha pares i pares; per ficar-me dins la seva retòrica, el pare de Jesucrist va ser un pare absent, fins als 33 anys de la criatura. Vostè cita al principi a Sant Josep, que és el pare putatiu, no biològic, de Jesucrist, i va marcar per a mal això el caràcter de Jesús? No creu capaç la Verge Maria de treure endavant al *niño Jesús*? Jo crec que ho va fer bé.

Hi ha pares i pares, Sr. Buades. N'hi ha de molts dolents, dels que han fet conèixer el significat més cruel, amb la paraula “violència vicària”, hi ha pares que maten els seus fills per fer mal a les seves mares. Hi ha pares maltractadors, hi ha pares que marquen per a mal la vida dels seus fills.

Li preocupa la deconstrucció de la paternitat, perquè a vostè qualsevol progrés d'igualtat entre homes i dones el preocupa. Quina part el molesta, què els pares tinguin les mateixes setmanes per tenir cura dels seus nadons? Què s'espera d'ells que comparteixin amb les seves parelles les tasques de cura i educació? Què canviïn bolquers, en lloc d'esperar al sofà per impartir lliçons magistrals sobre el caràcter? La deconstrucció de la paternitat de la qual vostè parla no és més que l'avanç d'una societat, la diversificació dels models de família i l'arribada a la paternitat d'una generació d'homes, que, per sort, sap quines són les seves responsabilitats i que tenen molt clar, que ja no són una figura passiva en la criança dels seus fills.

En definitiva, a un pare, Sr. Buades, no se li ha de fer cap reconeixement, l'únic reconeixement que necessita és el dels seus fills, el de la seva família, i aquest se l'ha de guanyar cada dia en exercir una paternitat corresponsible i positiva.

Res més a afegir. Qued a l'espera que registri la PNL de reconeixement a les mares, que ja comença maig, que és el mes de les flors i de la Verge Maria.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PERSIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Carrió, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, presidenta. Bé, estam davant una PNL..., no em surten les paraules, l'aniré qualificant: primer, fa una demostració..., té una visió absolutament reduccionista del concepte de famílies, és a dir, ja ha passat aquesta història de pare i mare i fills és la família, ha passat, *pase pantalla*, Sr. Buades, venc a dir, la realitat social que tenim a dia d'avui i sobretot la legislació aprovada per aquest Parlament, ja no va aquí.

Segona, li diria que convertir-te en pare o mare no et converteix, en cap cas, en un bon pare o una bona mare. Això ho diu la vostra PNL...

(Remor de veus)

..., en qualsevol cas, i en això n'hi ha prou a veure, no només, i posaré l'exemple més dramàtic d'aquesta expressió, que són els vuit nins assassinats el 2024 per son pare, però hi ha moltíssims exemples més vinculats amb què el fet de tenir un fill o d'adoptar-lo o d'acollir-lo o qualsevol forma jurídica que es pugui plantejar, no et converteix en cap cas en això.

Vostè desconeix completament, per una qüestió de voluntat, perquè no és una qüestió que no sàpiga llegir, sinó que és una qüestió de voluntat de no entendre-ho, que el feminisme és la ideologia, és el posicionament que defensa que les persones són iguals, homes i dones són iguals en drets, en obligacions i haurien de ser iguals també en oportunitats i, per tant, a partir d'aquí, si vostè no ho vol entendre, ja no hi ha massa cosa més a afegir-hi.

Nosaltres votarem en contra de manera molt enèrgica i amb molt de gust aquesta PNL, però també li he de dir que amb vergonya, amb vergonya, que el *Diari de Sessions* del Parlament de les Illes Balears reculli les seves paraules, amb molta vergonya! Crec que és dels dies que més vergonya he passat en seu parlamentària, i miri que vostè va cantar una nadala en ple!, que ja era allà el màxim de vergonya!

(Remor de veus)

És un posicionament que és indignant per al nostre país democràtic.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carrió. Bé, jo és que voldria que..., voldria que tots davallàssim un poquet el..., no sé com ho fariem, ja vaig parlar un dia que és una comissió prou sensible aquesta, i jo voldria que tothom té dret a..., jo voldria que fossin un poc respectuosos tots, entre tots. Cada un pot pensar diferent i pensava dir que està bé, i tot queda al *Diari de Sessions*, i pensava: voldria que fossin tots un poquet més respectuosos entre tots. Cada un pot pensar el que..., cada un pot aquí..., hi som tots, quan tenim la paraula, aposta per poder dir el que pensam i no tots pensam el mateix, que ja ho sabem. Però, agrairia, per favor, un poc el to de respecte d'uns cap als altres i dels altres cap a uns, perquè, al final, tots som companys i el que volem aquí és que les nostres propostes tirin endavant, o no, i almanco poder-les debatre. Era per açò que ho deia.

Bé, pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta. La veritat és que de vegades, però, que es fa difícil, eh!, perquè segons quines barbaritats se senten...

podem pensar diferent, no en tinc cap dubte, però hi ha vegades..., jo ho intentaré, així i tot, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gomila, li agrairia molt.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí, Sr. Buades, la veritat és que, ja li dic, no sé per on hauria de començar i li torn repetir, com li he dit abans, que vostè i jo vivim a mons diferents. Jo conec molts, molts pares i li podria dir que cap d'aquests compartiria la seva exposició de motius d'aquesta PNL, almanco de tots els que jo conec, que en conec molts, molts. L'exposició de motius que vostè fa no té pèrdua i demostra la seva visió i la del partit que representa VOX, i vol fer creure a la ciutadania que els pares estan discriminats, dimonitzats, o sigui, deixats de la mà de Déu. Vostès són dels que fan creure que la promoció de la igualtat és la promoció de la guerra contra els homes, com ja li havia dit abans, com ho deixa entreveure amb aquesta PNL quant als homes com a pares.

Mai més enfora de la realitat es pretén menysprear el paper del pare des d'una visió feminista, el que es pretén és que pares i mares comparteixin la cura dels infants i la de les persones majors, comparteixin les tasques domèstiques, comparteixin l'educació dels seus fills i filles, que pares i mares tinguin els mateixos drets laborals, el mateix salari per les mateixes tasques, les mateixes possibilitats de gaudi i oci. Açò és el que es pretén amb una visió feminista.

De fet, la mateixa enquesta que li deia abans del CIS, de què parlava abans a la meva intervenció, deia que les dones dediquen el doble de temps -6,7 hores-, a tenir cura dels seus fills, mentre que els homes 3,7 hores; que en un dia laborable les dones dediquen més temps -gairebé 3 hores- a les tasques de casa, que no els homes, que només n'hi dediquen dues.

Per tant, Sr. Buades, no són uns corrents ideològics i unes modes, és una realitat social amb la qual hem de treballar de manera conjunta, homes i dones, per poder aconseguir una societat justa i igualitària on tothom puguem gaudir dels mateixos drets i de les mateixes llibertats.

I açò, sota el meu punt de vista, no és menysprear un pare ni és degradar-lo de cap rang, ni debilita la figura paterna, sinó, senzillament, enforteix com a persona i com a pare sentint-se iguals.

Jo li he de dir que, veient el drama que vostè ens vol fer veure, he de dir que he tingut la sort de tenir un pare i una mare treballadors, molt implicats amb la nostra educació, tant als germans com a les germanes ens han educat en la mateixa igualtat, en els mateixos drets, en les mateixes oportunitats, ens van donar carreres perquè poguéssim obtenir oportunitats en aquestes vides, vam dur a terme totes les tasques de la llar, de la cura dels fills i fins i tot dels avis, tant els germans com les germanes. Per tant, la veritat és que aquesta visió que vostè té no la vaig viure de petita i tampoc no l'he viscuda ara en compartir amb el meu marit les tasques de la llar, la cura dels nostres infants, la possibilitat de treballar en el que ens

agradava, de poder fer les activitats que ens permetien créixer a nosaltres, com a pares, i també als fills, i que ens venien de gust fer.

I mai, ni a un ni als altres, o sigui ni mon pare ni el meu home, no els he sentit dir que s'hagin sentit discriminats com a pares, havent fet totes aquestes coses. I així hem educat els nostres dos fills, perquè entre tots tenim clar que hem de rompre aquestes barreres que traven el camí de la plena igualtat per a totes les persones. I n'estam molt orgullosos d'haver-ho mostrat així als nostres fills!

El Sr. Buades diu: *“hemos de tomar medidas para garantizar la igualdad y derechos y oportunidades para los padres en el ámbito laboral y en la conciliación de la vida familiar”*. Sr. Buades, si la Llei de conciliació també és per als pares, no només es fa per a les mares, també dóna l'oportunitat als pares, per tant, a qui discrimina? De cap manera, açò obri el camí perquè les dones i homes, senzillament, tinguin les mateixes possibilitats de conciliar, açò és el que preveu, però en cap cas nou diu: als homes no se'ls permet conciliar. Per tant, no vulguin enredar la gent.

Per altra banda, diu, com bé deia la Sra. Fernández: *“hay que reivindicar el valor insustituible de los padres”* Déu meu!, i aquests infants que tenen dues mares? És que són..., són, la veritat, pobres!, deuen estar molt malament en aquest món perquè no podran desenvolupar harmònicament la seva personalitat i caràcter. I els qui tenen dos pares ho faran per partida doble, no una, no, per partida doble! I els fills i filles de famílies monoparentals? I aquell infant que té la desgràcia d'haver perdut el seu pare, que açò és una desgràcia, tampoc no es podrà desenvolupar harmònicament?

Sr. Buades, crec que tant els pares com les mares tenen el mateix paper dins les famílies des de cada una de les seves posicions, perquè els pares no són iguals, però vostè és diferent del Sr. Pitaluga, i tots dos són pares i no per açò tenen la mateixa manera d'educar com a pares. Per tant, tots som diferents, tots som iguals i, per tant, hem de tenir les mateixes funcions els pares i les mares envers els nostres fills i filles.

Per tant, però, bono, podria seguir desmuntant tota aquesta PNL, que no ho faré, perquè crec que no paga la pena invertir-hi més temps, i de cap manera no compartim ni els arguments ni els punts de proposta d'acord d'haver de reconèixer aquesta figura del pare. De fet, ho vaig comentar amb alguns pares açò, i em van dir: què ens faran per reconèixer-nos, ens faran anar al Parlament el dia de *San José*? Perquè la veritat és que quasi quasi es van posar -quasi, quasi no-, es van posar a riure directament!

Per tant, com vostè entendrà, farem un vot favorable MÉS per Menorca a aquesta proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Pereira, un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PEREIRA I SANTÍN:

Muchas gracias, presidenta, buenas tardes a todos. Bueno, es muy importante que la coeducación y la corresponsabilidad estén presentes no solo en el ámbito escolar, sino que también se adopte en el ámbito de la familia o de la comunidad, fomentan la educación basada en valores e impulsan la actuación libre de estereotipos aportando herramientas fundamentales para que los niños aprendan a resolver conflictos en todos los ámbitos, de manera pacífica y basándose en el respeto entre hombres y mujeres.

Existen muchos modelos de familia, pero mantienen en común el seguir siendo el lugar en el que esperamos se ejerza el cuidado y el afecto de sus componentes, y la figura del padre tiene gran importancia en cualquier modelo de familia.

Los padres y las madres son los principales proveedores de salud, nutrición, estimulación, oportunidades de aprendizaje temprano y protección que los bebés necesitan para un desarrollo cerebral saludable.

Hay cosas en la exposición de motivos de esta PNL que compartimos y otras que no, pero también quiero recordarles a todos que aquí lo que votamos son los puntos.

Respecto a esto, la celebración del Día del padre sí que los psicólogos están de acuerdo en que puede ayudar a los niños a desarrollar una variedad de valores importantes, como la gratitud, porque los niños pueden expresar su agradecimiento y reconocimiento hacia sus padres por todo lo que hacen por ellos; el amor, la celebración del Día del padre puede ayudar a los niños a comprender la importancia del amor y la conexión emocional que tienen con sus padres; la responsabilidad, los niños pueden aprender acerca de la responsabilidad y el compromiso con sus seres queridos; el trabajo en equipo, porque si los niños trabajan en equipo para planificar y preparar la celebración del Día del padre, pueden aprender sobre la importancia del trabajo en equipo y colaboración; la creatividad, la preparación de tarjetas, regalos, el Día del padre, puede ayudar a los niños a desarrollar su creatividad y habilidades artísticas; y la empatía, los niños pueden aprender sobre la importancia de ponerse en el lugar de los demás y de entender las necesidades y deseos de las personas a las que ama.

Puede ser una oportunidad para que desarrollen valores importantes que serán útiles a lo largo de toda su vida, pero también pensamos que es tan importante el padre como la madre, por eso quizás es importante también celebrar, por encima de los padres y madres, el día de las familias, y luego también es verdad que padres tampoco... no tienen por qué ser consanguíneos, hay muchísimas figuras diferentes de padres en cada modelo de familia, llámese abuelo, llámese como quiera, o sea, aquí nos estamos yendo a que tiene que ser el padre...

(Remor de veus i se sent una veu de fons que diu: “¿biológico?”)

..., efectivamente...

Bueno, nosotros sí que votaremos a favor de esta PNL de VOX.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Pereira. Ai!, ara ho deia en castellà. Té la paraula per contradiccions el grup proponent, per un temps de cinc minuts. Sr. Buades, té la paraula.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Moltes gràcies, presidenta. Yo creo que también lo que quiero hacer constar es que un día como hoy es de vergüenza y de horror, y que conste en esta cámara, como un grupo parlamentario puede presentarse a unas elecciones europeas con los herederos de ETA, que no reconocen que son terroristas, y que llevan más de mil víctimas, y que la última víctima fue hijo de un médico de aquí, de Toño Salvá, Diego Salvá, que conste en acta...

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Sra. Presidenta, per una qüestió d'ordre, jo crec que estam... hem de debatre la PNL que tractam, no parlar d'un altre tema...

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Perdone, pero no le ha dado la palabra la presidenta...

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

... i vostè hauria de cridar a l'ordre.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

No le ha dado... Presidenta, no le ha dado usted la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

No, pero no la puede tener..., la estoy teniendo yo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, d'acord, un momentet. Aquesta introducció que fa, senyor, que té res a veure amb la PNL, la introducció que fa?

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Sí, claro, sí, sí, sí...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

... perquè... esper que el podem escoltar, a veure exactament per què on és que vol anar vostè...?

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

No, no, es el mismo. La Sra. Carrió ha dicho que es un horror y es una vergüenza en esta cámara, y yo también creo que es una vergüenza y un horror...

LA SRA. PRESIDENTA:

Esperi, perdoni, per això deia jo que més val que ens serenem un poc i el to devallàs...

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

... Toño Salvá era el padre... Toño Salvá era el padre de Diego Salvá, asesinado por ETA, estos mismos que los de aquí atrás se niegan, ¿eh?, a decir que es una banda terrorista. Era el padre y esta PNL va del valor del padre.

Muchas gracias.

Una vez dicho esto, y quedado muy claro...

(Remor de veus)

... lo que hay que tener muy claro es que los hombres y mujeres somos iguales en derechos, por supuesto, pero somos diferentes, pensamos diferente, tenemos actuaciones diferentes, por lo tanto, se trata de poner en valor -en valor- la figura del padre.

Me han contado aquí de Menorca, su familia, yo le puedo contar la mía, cinco hijos, cuatro niñas, mi mujer trabajando y..., pues eso..., le estoy presentando una PNL desde la experiencia que es un padre de familia numerosa, que ahora se ha cambiado, ¿no?, porque lo de numerosa queda mal, nostalgia... Sí, se ha cambiado en la Ley de familia, léasela, por favor, cuando se ha aprobado la Ley de familia, que ya lo dije en el... en el pleno, se ve que usted no estaba presente.

Desde la experiencia, o sea, mi mujer trabajaba en un banco por las tardes, yo por las tardes me encargaba de los niños y con responsabilidad total, baños, cambios, educación, con cuatro niñas y un niño, y todos en menos de seis años, cinco. O sea, a mí qué me viene usted a decir de la figura del padre!, si yo soy el primero en... un padre moderno, aunque nació en el 58, pero yo viví la democracia y yo voté la democracia. Por tanto, nostalgia ninguna, ¡ninguna nostalgia!

La familias monoparentales, voy a retrotraerme al 2017, cuando la Sra. Fina Santiago estaba haciendo la ley de familias, -que se va a modificar en esta legislatura, ya se lo aviso, que está... es uno de los acuerdos nuestros-, me reuní con una serie de mujeres, madres, con niños, me acordaré siempre del sitio, y yo, Agustín Buades, el que presenta esta PNL, les animó a asociarse, que es la nueva Asociación de Familias Monoparentales, quien les incitó, quien les ayudó, y si no lo pueden... tengo los *e-mails*, quien les incitó a asociarse y a reivindicar sus derechos fue esta persona. Por lo tanto... ¿qué problema hay con los monoparentales?

Simplemente aquí lo que se está diciendo es que la figura del padre es muy importante. ¿Que hay familias que no tienen

padre? Sí. Yo no he dicho en contra nada, al revés, les dije que se asociaran y que apretaran para que sus derechos estuvieran en la nueva ley de familia.

Estoy diciendo que el valor de los padres, los que tengan padre, es primordial. Y que hay toda una corriente... que se quiere devaluar la figura del padre, sí.

El feminismo no es sinónimo de igualdad, sobre todo este feminismo de ahora, el feminismo de hace unos años sí que lo era, porque buscaba la igualdad, no la... no la identidad. Ustedes quieren la identidad entre hombres y mujeres XX y XY y, por mucho que quieran, los cromosomas de cada célula de un hombre y de una mujer actuarán distinto. Ustedes son más intuitivas, nosotros somos más primarios.

Claro, sí, ríanse, pero ríase usted..., ahora se está riendo usted de los... de todos los estudios y todas las cátedras de psicología, ríase, váyase a la UIB y a ver sí..., claro, no, perdón, que la UIB... el IBDona le ha legado para una cátedra de violencia de género, oh, perdón, perdón, perdón.

El conocimiento de los hijos, efectivamente, tengo cinco hijos que me reconocen como padre, padre, tremendo por lo visto, que defiende el valor de los padres, pero tengo cinco hijos que me adoran...

(Se sent una veu que diu: "Ho crec (...)")

Y ¡pues!, y ¿entonces?...

(Remor de veus)

..., y ¿entonces? el valor del padre, usted me está dando a mí la razón como el padre es positivo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Buades, ja han passat els cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Sí, nada, simplemente, pues, agradecer muchísimo al Partido Popular el apoyo a esta PNL que me parece básica en los momentos que estamos viviendo.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buades. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no...

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Perdoni, Sra. Presidenta, puc dir una cosa? És que no sé si he dit "vot favorablement" o "desfavorable", quan jo ho he dit...

(Remor de veus)

... Per açò, que crec que he dit que el votarem "favorablement", volia dir "desfavorablement", és que vull que consti... per si de cas he dit "favorablement"...

LA SRA. PRESIDENTA:

No passi cap pena, que en quedarà constància...

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

... Per si de cas ho he dit...

LA SRA. PRESIDENTA:

... segur, segur, segur, però. No, no, no...

(Remor de veus)

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

..., que podria ser que sí que ho hagués dit...

(Remor de veus)

(Se sent una veu de fons que diu: "Por si acaso")

..., per si de cas ho he dit, vull que consti al *Diari de Sessions* que el vot de MÉS per Menorca, sense cap dubte, serà "desfavorable". És per si ho he dit malament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ho posarem *en negrita*, ho posarem *en negrita* i fort perquè es vegi.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Volia que constàs en acta. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, d'acord. Bé, com que votarem ara, ara en quedarà constància, encara més.

Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de Llei RGE núm. 3039/24.

Vots a favor? 7 vots a favor.

Vots en contra? 6 vots en contra.

Queda aprovada aquesta proposició no de Llei RGE núm. 3039/24.

Moltíssimes gràcies, sense res més a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
